

ОКРЪЖЕН СЪД НА МИНЕСОТА
ИНТЕГРИТИ ДОМИНИОН ООД
ИЩЕЦ
ПРОТИВ

ЛЕЙЗИ ДУУС КЕПИТЪЛ ООД
ЛЕЙЗИ ДУУС ДИВЕЛОПМЪНТ И КО ООД
СЕМИТА ПАРТНЪРС ООД
БРЕНТ Л.ДЖОНСЪН
БРАЙЪН С. БОЛДУИН
И ФРАНК УДИЛЕЙНТИ III
ОТВЕТНИЦИ
ДЕЛО №

Court File No CASE 0:12-cv-00254-RHK-JSM:

Образувано на 31.01.2012 г.
Разходи по делото (\$75,000.00)

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ:

Лъжливите обещания на Лейзи Дуус /ЛД/

Ищецът Интегрити Доминион / от нататък Интегрити/ е малък частен инвестиционен фонд, със седалище и адрес на управление във Флорида, който се управлява от тримата директори Томас Барет, Георги Бакалов и Х. Крис Поул

В началото на октомври 2010 г. Джеф Хаген, с когото Бакалов, който живее и работи в Минесота се познава от молитвени събрания, го осведомил относно финансови възможности. Хаген разказал на Бакалов за инвестиционната компания наречена Лейзи Дуус / от тук нататък накратко ЛД/ . Хаген казал, че цялата издръжка на живота му се покрива само от дохода, който получава от инвестициите в ЛД. Хаген казал, че работи на длъжност директор на Бизнес отдела на ЛД, но Бакалов научил в края на 2010 г. че на Хаген не е заплащана заплата от фирмата.

Хаген запознал Бакалов с директорите на ЛД, които са директори и на Лейзи Дуус Дивелъпмънт ООД и Семита ООД. Първите двама са представени като основатели и управляващи ответното дружество ЛД, а другите двама - Семита.

В продължение на няколко разговора, които провели с Барет и Бакалов Джонсън, Болдуин, Дилейнти и други служители на ЛД агресивно агитирали за инвестиране във фирмата им. Болдуин, с когото Бакалов и Барет имали най-чести контакти, описал основните направления на дейност на фирмата по следният начин : Първо направление, даване на високолихвени и краткосрочни заеми на фирми срещу „екзотични” обезпечения., такива обезпечения които обикновените финансови институции не биха приели. Болдуин твърдял че е експерт в тази област, а методите на работа на ЛД били обезпечаване на заемите посредством залог върху разнообразни активи, както и други методи , които обаче били твърде сложни за обяснение, пък и представлявали важна фирмена тайна.

На второ място директорите на ЛД информирали директорите на ищеца, че другото направление в което работели, било да инвестират и извличат печалба финансирайки съдебни дела на други хора. В тази област експертът бил Джонсън.

Той твърдял, че е придобил значително богатство от финансиране на съдебни процеси и други бизнес инициативи. Болдуин, Джонсън и другите агенти на ЛД казвали, че дейностите на ЛД са високодоходни и с много нисък риск. Болдуин и Джонсън непрекъснато повтаряли, че ЛД не заема пари преди заема да бъде обезпечен неколккратно. Те повтаряли едно и също: че ако кредитополучателите не си върнат заема, ще изпаднат в несъстоятелност, защото обезпеченията в полза на ЛД били много тежки. Освен това, претендирали, че обезпеченията на заемите представляват активи, които са бързоликвидни. Те твърдели, че инвестициите на ЛД били многобройни и се състоели най-вече от високодоходните инвестиции на Джонсън в съдебни процеси на други хора.

През януари 2011 г., по време на обяд в Сарасота, Джонсън показал на Барет дебел червен класьор, пълен с информация за многобройните съдебни процеси, в които ЛД бил инвестирал. Джонсън и Болдуин също така казали, че ЛД има стабилно финансиране от многобройни инвеститори. Те не информирали Интегрити, че фактически, до този момент Интегрити бил най-големият им инвеститор и осигурявал основният им приход.

ЛД представили на Интегрити план – схема за инвестиране и темп на нарастване на размерите на инвестициите от 25 млн. до 100 милиона долара за три години, с разгръщане на международна дейност, и очаквана с чиста печалба от 60 млн. долара. План схемата била подписана от одитора и адвокатата им.

Привидните заеми на ЛД на Диблейн Кепитъл

С уговорката, че това е една по-незначителна операция в сравнение с останалите, ЛД дал информация и подробности на Интегрити относно заема на фирма с име Диблейн Кепитъл ООД. Диблейн е компания предлагаща инвестиционни съвети, управлявана от лице на име Дейвид Блейн Уиливър. Диблейн съветвал взаимен Фонд, организиран и управляван също така от Уиливър. Според ЛД заема, който отпуснали на тази фирма е с цел този Фонд да се влее в друг взаимен фонд. ЛД претендирали че този специален заем е изрично разрешен от Комисията по ценни книжа и борсите. Те заявили, че и тази инвестиция е добре обезпечена, като срока на заема бил 90 дена.

Джонсън и Болдуин казали на Барет и Бакалов, че са налице и редица други обезпечения на заема. На основание на така представените факти, около ноември 2010 г. Интегрити заел на ЛД \$50,000 за срок от 90 дена с 5% месечна лихва. Интегрити бил информиран че връщането на заема е приоритетно задължение на ЛД, връщането не е обвързано с успеха на сделката на Диблейн, а дават тази сделка само като пример за тяхната доходносна дейност.

В началото на декември 2010 г, скоро след като Интегрити е направило първите плащания към ЛД, Бакалов е поканен да посети офисите на ЛД на първия етаж в офис сграда разположена на адрес 1555 Сауткрос Др Ул Бърнсвил. Офисът на ЛД бил впечатляващ, като Бакалов бил разведен да го разгледа и останал с впечатление че ЛД е

в добро финансово състояние и е добре управляван. Болдуин и Джонсън казали, че цялата офис сграда е собственост на Джонсън, което вероятно е така. Джонсън отвел Барет и Бакалов у дома си, за да им покаже още от неговото лично богатство придобито в качеството му на основния човек изкарващ парите във фирмата. Той казал, че дома му струва 8 милиона долара и е без ипотека. Той показал на Барет и Бакалов ценни произведения на изкуството, сребро и злато в трезори разположени в мазето, като казал че ще скрие още количества злато и сребро на ключета, както и скъпоценни камъни, които били в банката. Джонсън казал че управлявал богатството си под чуждо име, така че ако съпругата му се разведе с него да вземе съвсем малко от него.

В следващия етап ЛД стриктно връщал високолихвените краткосрочни заеми, които Интегрити давало на ЛД, в срокове и размери както са уговорени. Това поведение и постоянните демонстрации на просперитет, описани по-горе довели до това че през тази зима Интегрити покачило размера на инвестицията от 100 000 на 700 000 долара до пролетта. Следва списък на заеми, по колони, дата, главница, дни, лихва.

Date Principal Days until due Int. %

11/12/10	\$50,000	90	5.00%
11/23/10	\$100,000	30	10.00%
11/30/10	\$350,000	30	7.50%
01/13/11	\$200,000	90	3.50%
02/01/11	\$250,000	90	3.50%
02/15/11	\$100,000	90	3.50%
02/15/11	\$200,000	60	3.50%
03/16/11	\$100,000	30	3.50%
03/28/11	\$200,000	90	3.50%
04/21/11	\$500,000	30	4.00%
04/21/11	\$700,000	90	4.00%
04/28/11	\$250,000	30	3.50%
05/26/11	\$600,000	30	4.00%

Докато Интегрити доминион отдавало пари назаем на ЛД, Барет попитал Джонсън откъде черпи печалба ЛД след като дава такава висока лихва, каквото получава Интегрити за своите пари. Джонсън отговорил, че ЛД преотдава парите назаем срещу 5% месечна лихва, като специално посочил инвестицията в Диблейн като пример.

Барет попитал също така и за съдебен спор, в който те са споменати като ответници, датиращ от 2008 заедно с компания, която управлявали на име Брайт доминион ООД.

Барет попитал Baldwin and Delahanty относно този спор и те му обяснили, че са постигнали споразумение, което е конфиденциално. Те не разкрили на Барет, че всъщност оплакването на ищеца било че Болдуин, Дилейнти и представляваната от тях компания са обвинени в фалшифициране на банкови документи, както и други неправомерни деяния в схема за измама като са оцетили ищеца с един милион долара.

През цялото време докато траели отношенията, управителите на ЛД уверявали директорите на Интегрити колко сигурни и защитени са инвестициите в ЛД. Например

една такава среща се състояла на 10 март 2011 г. между Барет и Бакалов от едната страна, и от другата Болдуин, Джонсън Дилейнти и Хаген за ЛД. Тази среща е записана от Бакалов. На тази среща Барет попитал дали инвестициите на ЛД в Диблейн представляват някакъв риск за продължаващите инвестиции на Интегрити Доминион в ЛД. Представителите на ЛД заявили, че те са не кой да е, а инвестиционни банкери, че те не инвестират целия капитал на ЛД а само част от него, в размер на не повече от половината по едно и също време. Те също така заявили чу притежават право на задържане на 2 млн от активите на Диблейн и имат право на предпочтително удовлетворяване пред други кредитори по отношение на редица други компании. Споделили, че практически, за тях било по-изгодно кредитополучателите им да фалират, за да осребрят или придобият държаните от тях активи. Казали на Барет и Бакалов че не е нужно да знаят всички детайли за отделните инвестиции и че дори да фалира Диблейн, или който и да е те имат отлични обезпечения, както и значителен резервен капитал. Те заявили че току що е извършен одит и одита установил значителен капиталов резерв. Барет попитал, а дали не е възможен сценарий при който Интегрити да не си получи обратно парите от ЛД, те отговорили „не”.

ЛД неплатежоспособност и разкриването на измамите им

Както се оказало, много от демонстрациите които ответниците направили се оказали фалшиви. След срещата на 10 март 2011 Интегрити дал допълнителен краткосрочни заеми от 2 350 000 долара и към средата на лятото ЛД спрял плащанията а оставали около 1 500 000.

Както се оказало, почти целият инвестиционен капитал на ЛД идвал от Интегрити и неговите краткосрочни заеми, ЛД имал само няколко други инвеститора. Те нямали и резервен капитал, както твърдели. Нямали обезпечения и други финансови защити. Противно на твърдяното / за голям размах на инвестиции/ целият капитал бил инвестиран в Диблейн в кръгова инвестиционна схема, в момента предмет на разследване от Комисията по цени книжа и борси.

От разкритията пред комисията и от обвиненията на същата против Диблейн и Уиливър, се разкриват и заемите на ЛД към Диблейн Вижда се и как ЛД заема от Интегрити с лихва 3% от 4% на месец, а дава пари на Диблейн с лихва от 15% to 18% годишно или по-малко от 1.5% месечно. Тази очевидно неизгодна стратегия е точно обратното на това, в което са уверявани ищците. Но това е твърде съмнителна сделка, а ответниците нямат интерес от нея. Разкрива се, че всички лихвоносни заеми се заплащат само няколко месеца към ЛД, в добавка / според жалбата на Комисията/ като условие на своите заеми към Диблейн, ЛД изисква Диблейн да прави нарастващи инвестиции от парите на Фонда в Семита, една неясна и с висока степен на риск компания, която е основана през лятото на 2010 по времето когато е основан и ЛД, от няколко управителя и агента на ЛД, включително Болдуин, Хаген и Дилейнти.

Както е описано в жалбата на комисията, изискването на ЛД е Фонда да инвестира все повече в Семита, непрозрачна и със съмнителна ликвидност фирма, и това е довело до предсказуем фалит на Фонда. Както е описано в изложението на Комисията, когато Диблейн и Фонда решили да ликвидират своята инвестиция в Семита, която направили под условието на ЛД за да получат финансиране, научили че Семита няма дейност и инвестирането в нея е безсмислено. След което излязло наяве,

че почти 1 725 000 долара които Диблейн и Фонда инвестирани в Семита, са трансферирани на ЛД, което на свой ред си разпределило всички активи между съдружниците. По това време въпреки парите, които получават от Семита и си разделят, съдружниците в ЛД спират да плащат на Интегрити.

Към лятото на 2011 ЛД спира плащания по три заема на стойност милион и половина долара. Когато Барет и Бакалов изискали обяснение, Джонсън се опитал да представи транзакциите между ЛД и Семита като законни, защото са одобрени одобрени от Дилейнти, който е директор на консорциума между тях. Малко преди ЛД да спре да плаща на Интегрити, Джонсън дал да се разбере, че Болдуин трябва да напусне ЛД поради лични проблеми като алкохолизъм и други.

Но всъщност, почти веднага след като напуснал ЛД, Болдуин основал нова инвестиционна компания Стоун пат Файнаншъл с много подобен на ЛД уебсайт и отметката, че е създаден от ЛД Дивелопмънт Кепитъл и на него принадлежат авторските права на сайта.

По този начин, въпреки опитите да създадат представа че не са свързани, Болдуин и Джонсън продължили да оперират като свързани лица заедно помежду си и с другите ответници. Съществува основателно предположение, че те били в процес на „потопяне” на ЛД и опразване джоба на Интегрити, като го оставят без пари, докато те се насочват да извършват нови финансови схеми чрез Стоун Пат Файнаншъл.

Общият размер на заемите на ИД е в 1,5 мил долара, от които нищо не е платено от ЛД. В добавка, 129,000 долара се дължат като лихва, от които са платени 35 000 долара. От тогава има натрупана (още лихва).

Следва подробно формулиран петитум на иска, който преповтаря всичко гореказано и го формулира юридически, състои се от изброяване на всички неправомерни действия на ответници, измама, умишлено декапитализиране на дружества, създаване на фасада, нарушения на корпоративно и данъчно законодателство и обосновка а на исковете и спрямо директорите като физически лица. Тази част не дава нова информация и затова не е преведена.